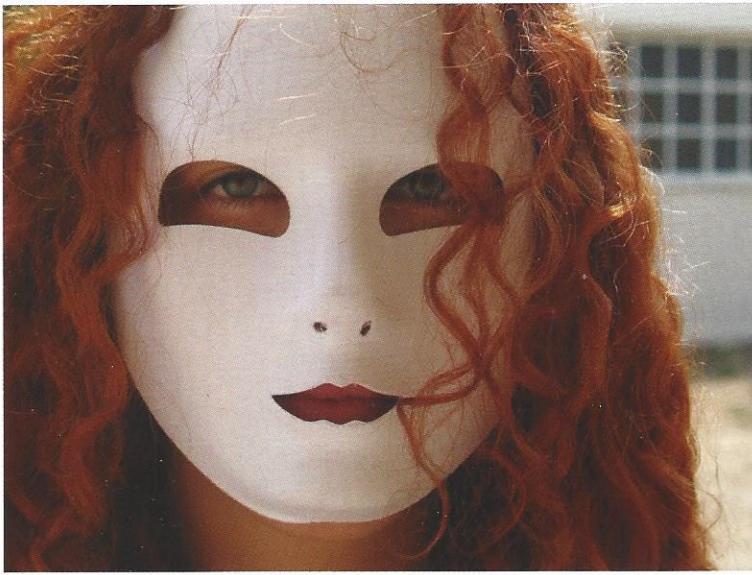

פוטו-טרפיה

טיפול באמצעות צילום

מסכות

בני נוער

אוטופורטט - דימוי גוף

הפוטו-טרפיה – טיפול באמצעות צילום, צמחה מתוך הכרה באיכות ובערך של מדיום הצילום, הנובעים ממקומו בתחום החברה המודרנית וחלקו המכריע בעיצוב של דמיות. **עובדת הפוטו-טרפיה** הינה קרש קפיצה נחדך לדיאלוג עם תחומי טיפול, בהבעה ותחומי יצירה נוספים.

כתבת וצלימה נטלי בן ישראל

קשה לתאר את חיינו כיום ללא צילום, במיוחד במצבה בכל רגע בו אנו ערים. באמצעות המכשור האלקטרוני המת晓得 שברשותינו, המצלמה הפכה לשפה מקבילה של ממש, לו הורබאלית.

ניתן לראות כיצד בקרבת יותר ויותר אנשים, ובמיוחד אצל הדורות הצעירים, השיח החברתי מושחת כמעט ברובו על העלאת תמנונות לרשות החברתיות ויצירת אינטראקציה ביןאישית באמצעותן, כמו אינסטגראם, פייסבוק וכו'.

הפוטו-טרפיה – טיפול באמצעות צילום, צמחה מתוך הכרה באיכות ובערך של מדיום הצילום, הנובעים ממקומו בתחום החברה המודרנית וחלקו המכריע בעיצוב של דמיות.

טכניקות בפוטו-טרפיה עושות שימוש בתצלומים ואלבומי התמונות של המטופל וכן בתצלומים שלו שצולמו בדי אחריו, כמו גם ברגשות, זכרונות ומחשבות שתמונות אלו מעוררות – דרך להעמקת התקשורות התרפואתיות והగברת, באופןים שאינם ניתנים לביטוי באמצעות מילים (או בשיקוף עצמי פנימי) בלבד. הצילום והשיח סביבו, מסייעים לעקיפת הגנות, ליצירת תקשורת בלתי מיולית ולגברת החושת השליטה. התמונות יכולות ליציר חיבור וקרבה בין אנשים ומ.aspירות "דיבור" הרבה יותר רהוט ומשמעותי, לעומת מילים. הרי כבר ידוע ש"תמונה אחת שווה אלף מילים".

הצילומים, שממסגר מציאות של חלקי שנייה, מאפשר התבוננות, ניתוח ופיקוח מחשבות בהקשר לנושא המצלום. כל צילום משקף נקודת מבט סובייקטיבית ורגשית של זה שצילם אותה וכן של זה שיtin בה משמעות וגישה.

מטרת הפוטו-טרפיה היא להפוך את הצילום לכלי טיפול, רב ערך, הקשור באמצעותו לעבוד עם אוכלוסיות שונות. היכולת לשימוש בכך במצלמה, תוך קבלת תוצר מיידי, מהויה גירוי אפקטיבי לאלו המתקשים עם דחינת סיפוקים ובחווית הצילום עצמה יש אפקט גלולה עצמתי של ערך: "יצרתי משהו שלא היה שם קודם. ראתי את עצמי מזוויות שלא ראתתי קודם". זו הוויה היכולת לעזור משמעותית בשיפור הדימוי העצמי והגברת המודעות העצמית.

פוטותרפיה מאפשרת גם את החוויה של להיות בפוקוס המצלמה, כמונה לצורך הנרטיסטי האנושי. בפרטזה למשפט המצוטט של דקארט - "אני נראה, משמע אני קיים" - הוכחה להיווי. עבودת הפוטותרפיה הינה קרש קפיצה נחדר לדיאלוג עם תחומי ורפייה, בהבעה וצירה נספסים. תמונה יכולה להיות מקור השראה לכתיבת יצירתיות, נקודת מוצא לצירה באמנות הפלשטיינית ובטיס פיתוח עלילה תיאטרלית ותונעתי.

בקליניקה הפרטיט שלי, בה אני עובדת עם ילדים, בני נוער ונשים, אני נתנת מקום רב לעובודה בשילוב אמנויות עם דגש על צילום ככלי טיפול. העבודה מול הצללים, מאפשרת פריצת מחסומים ורבאים, שיקוף מחדש עצמוני, ועם זאת מהווה תהליך מעודן, המאפשר למוטופל לשtot לחומרים הרגשיים שלו בקצב ובמידה הנכונם עבורו.

צורת העבודה מאד נcona ויעילה עבור מתבגרים ומבוגרים, אשר עלולים לאמנות מובכים ולפתח התנדבות למול טיפול באמנות קלאסי (תחושא של "קשה בלבד", מרוגשים צריך להתנצל שלא יודעים לציר), ובמיוחד מהוות טכניקת טיפול אפקטיבית, עבור ילדי ADHA וילדים בעלי לקויות למידה, אשר מרבית הזמן חוות בקורס עצמאי וחינונית קשה ונתונים לחוויות CISלון, סביבה יוכלהם המוטוריות/רබאליות - באופן מסגולות ונתנית ביוטי אישי.

הכותבת - נטלי בן ישראל - הינה צלמת, פוטותרפית ותרפיתית באמנות (M.A.) פוטותרפיה לנשים, ילדים ובני-נוער.

www.nataliebenisrael.com
natalie.benisrael@gmail.com

בתחום הפוטותרפיה יש שתי גישות עיקריות:
1. שימוש בתמונה המצולמת שהובאה תוך כדי הטיפול, באופן המאפשר למוטופל להעלות חלים מחייו, מתחשויותיו המודעות והלא מודעות, התמונה המצולמת הינה גירוי ויזואלי השלבתי, שבמוציאות יכול המוטופל לספר סיפורים המוביילים לתובנה.

2. שימוש בצילום הפעיל בתוך הטיפול, בתחום חדר הטיפול, או מוחוצה לו.

א. תМОונות שמהצלם מצלם:

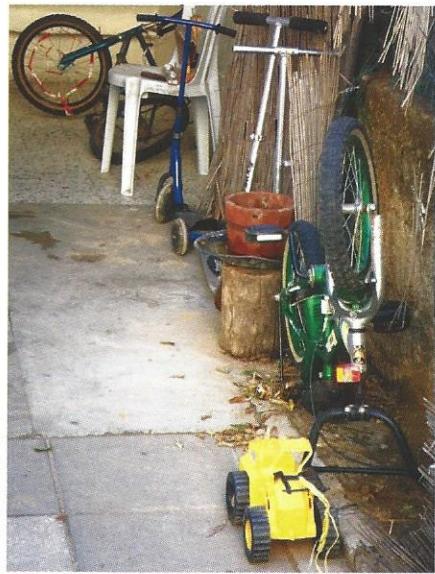
באמציאות הבחירה האסתטית שלו, המוטופל יכול ללמוד על הדרכו הוא תופס את המיצאות סביבו, מוטיבים בהם הוא מתעסק בחיו האישיים. ישנה אף חשיבות לאופן שבו המוטופל מתמודד עם אקט הצילום - מידת החחלויות, ההיסטוריה, הנכונות להתקרב לתוצרים הצלומים שלו. נתינת פרספקטיביה חדשה, לא רק במילימ, אלא במוראה, מחלחלת למודעות ונוכחותה פועלת אקטיבית.

עובדת עם תמונה ילדות

ב. פורטרט עצמי של המצלם:

המוטופל יכול לצלם תМОונות שמייצגות אותו או עצמו. פורטרט עצמי הוא מעין מראה שדרכה המוטופל יכול ללמידה על התפיסה העצמית שלו. ואף לעבד על הדמיון העצמי שלו בעזרת המוטופל.

עלם רגשי

ג. המוטופל מצלם את המוטופל:

לעתים, המוטופל יבקש מהმוטופל לצלם אותו בתוך חדר הטיפול, כשהוא מבים את הצלום. באמצעות האקט הצלומי המוטופל מעניק למוטופל את המבט המשקף, שהופך לティיעוד קונקרטי. צילום המוטופל אפשר לחזור את החוויה הסובייקטיבית שלו כמצולם ואת הפירוש שלו לאופן בו היא נתפס על ידי הסובבים אותן. בהתבסס על קוווטו, כל אדם זוקק להראות מהו צורך ורקע נרטיסטי מולד.

אוטופורטרט - דימוי גוף

בני נוער